

Bruxelles, 15 mai 2020
REV1 – înlocuiește avizul din data
de 23 ianuarie 2018

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL COMERCIALIZĂRII SEMINȚELOR ȘI A ALTOR TIPURI DE MATERIAL SĂDITOR DE REPRODUCERE A PLANTELOR

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020³. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia⁴.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat, care să prevadă în special o zonă de liber schimb. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care, în ceea ce privește condițiile de acces pe piață, va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă, la uniunea vamală a UE⁵, precum și la domeniul TVA și al accizelor.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintește situația juridică aplicabilă după încheierea perioadei de tranziție (Partea A de mai jos). Prin prezentul aviz se explică, de asemenea, anumite dispoziții relevante privind separarea ale Acordului de retragere (Partea B de mai jos), precum și normele aplicabile pe teritoriul Irlandei de Nord după încheierea perioadei de tranziție (Partea C de mai jos).

¹ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7) („Acordul de retragere”).

³ Perioada de tranziție poate fi prelungită, înainte de 1 iulie 2020 și o singură dată, cu până la unul sau doi ani [articolul 132 alineatul (1) din Acordul de retragere]. Până în prezent, guvernul Regatului Unit a exclus o astfel de prelungire.

⁴ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevante în contextul prezentului aviz.

⁵ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor) cum ar fi recunoașterea reciprocă, principiul țării de origine și armonizarea. De asemenea, un acord de liber schimb nu elimină formalitățile și controalele vamale, precum cele privind originea mărfurilor și a materialelor care intră în componența acestora, și nici interdicțiile și restricțiile referitoare la importuri și exporturi.

Recomandări pentru părțile interesate:

Pentru a fi pregătite pentru consecințele descrise în prezentul aviz, părților interesate li se recomandă, în special, următoarele:

Amelioratorii trebuie să se asigure că înscrierile în catalogul comun sunt acceptate de un stat membru al UE, astfel încât soiurile să poată fi comercializate în UE după încheierea perioadei de tranziție. Prin urmare, părțile interesate trebuie să depună în timp util cererile respective la organismul oficial responsabil al unui stat membru al UE înainte de această dată, pentru a avea asigurarea că aceste soiuri sunt înscrise, la rândul lor, în timp util în catalogul (cataloagele) național(e) respectiv(e) și incluse în cataloagele comune respective.

Amelioratorii trebuie să se asigure că soiurile de material săditor de plante fructifere înscrise în prezent numai în registrul Regatului Unit sunt acceptate de un stat membru al UE sau că soiurile de material de înmulțire a plantelor ornamentale înscrise în prezent numai pe lista unui furnizor din Regatul Unit sunt acceptate de către un furnizor dintr-un stat membru al UE, astfel încât materialul respectiv să poată fi comercializat în UE după încheierea perioadei de tranziție. Prin urmare, părțile interesate trebuie să depună în timp util cererile respective la organismul oficial responsabil sau la furnizorul responsabil dintr-un stat membru al UE, pentru a avea asigurarea că soiurile sau materialul în cauză sunt înscrise în timp util în registrul național sau în lista unui furnizor înainte de încheierea perioadei de tranziție.

Distribuitorii de material de reproducere a plantelor din Regatul Unit trebuie să țină seama de restricțiile la import din UE.

Vă rugăm să rețineți că:

Prezentul aviz nu se referă la normele UE privind

- sănătatea plantelor (normele fitosanitare);
- protecția drepturilor de proprietate intelectuală în ceea ce privește soiurile de plante
- și nici la normele privind organismele modificate genetic.

În ceea ce privește aceste aspecte, sunt în curs de elaborare sau au fost publicate alte avize⁶.

A. SITUAȚIA JURIDICĂ ULTERIOARĂ ÎNCHEIERII PERIOADEI DE TRANZIȚIE

După încheierea perioadei de tranziție, normele UE din domeniul semințelor și al altor tipuri de material săditor de reproducere a plantelor⁷ (denumite în continuare „legislația

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_ro

⁷ A se vedea anexa.

UE privind materialul de reproducere a plantelor”) nu se vor mai aplica în Regatul Unit⁸. Acest lucru are, în special, consecințele expuse mai jos.

1. CATALOAGELE COMUNE

În conformitate cu legislația UE privind materialul de reproducere a plantelor, soiurile de semințe de plante furajere, de semințe de cereale, de semințe de sfeclă, de semințe de legume, de răsaduri de legume, de cartofi de sămânță și de semințe de plante oleaginoase și pentru fibre (specii agricole și horticole) trebuie să fie examinate și acceptate de cel puțin un stat membru și înscrise în cataloagele comune prevăzute de Directiva 2002/53/CE sau de Directiva 2002/55/CE pentru a fi autorizate spre comercializarea în întreaga Uniune.

Soiurile care au fost înscrise în cataloagele comune numai de Regatul Unit nu mai pot fi comercializate în UE după încheierea perioadei de tranziție.

2. REGISTRE NAȚIONALE, LISTE NAȚIONALE DE FURNIZORI

În conformitate cu legislația UE privind materialul de reproducere a plantelor, soiurile de material pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie și de material de înmulțire fructifer pot fi comercializate pe întreg teritoriul Uniunii numai după ce sunt înscrise în registrul național dintr-un stat membru sau - în cazul Directivei 98/56/CE privind materialele de înmulțire pentru plantele ornamentale - cel puțin într-o listă ținută de un furnizor dintr-un stat membru al UE.

În temeiul Directivei 1999/105/CE, materialul forestier de reproducere poate fi comercializat în întreaga Uniune numai după ce materialul de bază este inclus în registrul național dintr-un stat membru.

Soiurile care au fost incluse numai în registrul Regatului Unit sau care sunt înscrise numai pe lista unui furnizor din Regatul Unit nu mai pot fi comercializate în UE după încheierea perioadei de tranziție.

3. REZULTATELE EXAMINĂRII

Articolul 7 alineatul (1) din Directivele 2002/53/CE și 2002/55/CE prevede că admiterea unui soi în cataloagele comune sau în registrul național se bazează pe o examinare oficială efectuată de o autoritate competentă a unui stat membru al UE. După încheierea perioadei de tranziție, pentru ca soiul în cauză să fie înscris în cataloagele comune sau în registrul național, rezultatele examinării trebuie să fie obținute în urma examinărilor efectuate într-un stat membru al UE.

De asemenea, amelioratorii trebuie să țină seama și de faptul că, pe lângă examinările pe baza principiilor DUS (caracter distinct, uniformitate și stabilitate), pentru care toate statele membre aplică aceleași cerințe, anumite soiuri vor trebui să facă, în plus, obiectul unor examinări VAU (valoarea agronomică și de utilizare) suplimentare, pentru care este posibil ca cerințele din anumite state membre să

⁸ În ceea ce privește aplicabilitatea în ceea ce privește Irlanda de Nord a legislației UE privind materialul de reproducere a plantelor, a se vedea partea C din prezentul aviz.

difere de cerințele din Regatul Unit. Prin urmare, amelioratorii trebuie să se asigure că obțin înainte de sfârșitul perioadei de tranziție toate rapoartele de examinare elaborate în Regatul Unit și să le includă într-un catalog național al unui stat membru al UE.

4. IMPORTURILE

În conformitate cu legislația UE privind materialul de reproducere a plantelor, importurile de semințe și de alte tipuri de material de reproducere a plantelor din țări terțe nu sunt permise în UE, cu excepția cazului în care țara terță în cauză este „înscrisă pe listă” de către UE, în conformitate cu legislația UE privind materialul de reproducere a plantelor.

B. DISPOZIȚII RELEVANTE PRIVIND SEPARAREA ALE ACORDULUI DE RETRAGERE

Articolul 41 alineatul (1) din Acordul de retragere prevede că mărfurile existente și identificabile în mod individual care au fost introduse legal pe piață în UE sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție pot fi puse la dispoziție în continuare pe piața UE sau a Regatului Unit și pot circula între aceste două piețe până când ajung la utilizatorul final.

Operatorului economic care se prevalează de această dispoziție îi revine sarcina de a demonstra, pe baza unor documente relevante, că mărfurile respective au fost introduse pe piață în UE sau în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție⁹.

În sensul acestei dispoziții, „introducere pe piață” înseamnă furnizarea inițială a unei mărfi pentru distribuție, consum sau utilizare pe piață în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit¹⁰. „Furnizarea unei mărfi pentru distribuție, consum sau utilizare” înseamnă că „o marfă existentă și identificabilă în mod individual, după etapa de fabricație, face obiectul unui acord scris sau verbal încheiat între două sau mai multe persoane juridice sau fizice pentru transferul dreptului de proprietate, al oricărui alt drept real sau al posesiei cu privire la marfa în cauză sau aceasta face obiectul unei oferte adresate unei/unor persoane juridice sau fizice pentru încheierea unui astfel de acord”¹¹.

Exemplu: o plantă aparținând unui soi de plante inclus în registrul Regatului Unit pe care un producător din Regatul Unit a vândut-o unui distribuitor din Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție poate fi încă importată în UE pe baza înregistrării în Regatul Unit.

Acest lucru nu aduce atingere controalelor fitosanitare care se pot aplica importurilor după încheierea perioadei de tranziție.

⁹ Articolul 42 din Acordul de retragere.

¹⁰ Articolul 40 literele (a) și (b) din Acordul de retragere.

¹¹ Articolul 40 litera (c) din Acordul de retragere.

C. NORMELE APLICABILE ÎN IRLANDA DE NORD DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

După încheierea perioadei de tranziție se aplică Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord („Protocolul I/IN”)¹². Protocolul I/IN face obiectul consimțământului periodic exprimat de Adunarea Legislativă a Irlandei de Nord, perioada inițială de aplicare prelungindu-se până la patru ani după încheierea perioadei de tranziție¹³.

Protocolul I/IN face ca anumite dispoziții ale dreptului UE să fie aplicabile inclusiv în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord. În cadrul Protocolului I/IN, UE și Regatul Unit au convenit, în plus, că în măsura în care normele UE se aplică în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord, aceasta din urmă este tratată ca și cum ar fi un stat membru¹⁴.

Protocolul I/IN prevede că legislația UE privind materialul de reproducere a plantelor se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord¹⁵.

Aceasta înseamnă că trimiterile la UE din părțile A și B ale prezentului aviz trebuie înțelese ca incluzând Irlanda de Nord, în timp ce trimiterile la Regatul Unit trebuie înțelese ca referindu-se numai la Marea Britanie.

Mai precis, aceasta înseamnă, printre altele, că:

- materialul de reproducere a plantelor introdus pe piață în Irlanda de Nord trebuie să respecte legislația UE privind materialul de reproducere a plantelor;
- nu se consideră că materialul de reproducere a plantelor care provine din Irlanda de Nord și este expedit către UE este un material de reproducere a plantelor importat;
- materialul de reproducere a plantelor expedit din Regatul Unit în Irlanda de Nord constituie o operațiune de import în conformitate cu legislația UE privind materialul de reproducere a plantelor (a se vedea mai sus, secțiunea A);
- orice „inclusiune pe liste” a Regatului Unit (a se vedea mai sus, secțiunea A) nu ar urma să includă Irlanda de Nord.

Cu toate acestea, Protocolul I/IN exclude posibilitatea ca Regatul Unit, în ceea ce privește Irlanda de Nord:

- să participe la procesul de luare a deciziilor și de elaborare a deciziilor Uniunii¹⁶;

¹² Articolul 185 din Acordul de retragere.

¹³ Articolul 18 din Protocolul I/IN.

¹⁴ Articolul 7 alineatul (1) din Acordul de retragere, coroborat cu articolul 13 alineatul (1) din Protocolul I/IN.

¹⁵ Articolul 5 alineatul (4) din Protocolul I/IN și secțiunea 42 din anexa 2 la respectivul protocol. Comisia propune includerea Directivelor 66/401/CEE, 98/56/CE și 2008/72/CE pe lista din secțiunea 42 din anexa 2 la Protocolul IE /NI [articolul 164 alineatul (5) litera (d) din Acordul de retragere].

- să inițieze proceduri de opoziție, de salvagardare sau de arbitraj, în măsura în care acestea vizează reglementări, standarde, evaluări, înregistrări, certificate, aprobări și autorizații eliberate sau efectuate de statele membre ale UE;¹⁷
- să acționeze în calitate de autoritate principală pentru evaluări, examinări și autorizații¹⁸;
- să invoce principiul țării de origine sau recunoașterea reciprocă a produselor introduse legal pe piața din Irlanda de Nord¹⁹.

Mai precis, aceasta înseamnă, printre altele, că:

- includerea materialului de reproducere a plantelor în registrul național al Regatului Unit sau în lista unui furnizor din Regatul Unit în conformitate cu legislația UE privind materialul de reproducere a plantelor permite introducerea pe piață a materialului de reproducere a plantelor numai în Irlanda de Nord. Includerea materialului de reproducere a plantelor în registrul național al Regatului Unit sau în lista unui furnizor din Regatul Unit nu permite introducerea pe piață a materialului de reproducere a plantelor în UE²⁰;
- includerea unui tip de material de reproducere a plantelor în registrul național al unui stat membru al UE sau pe lista unui furnizor din UE permite comercializarea acestui tip de material de reproducere a plantelor în Irlanda de Nord;
- cataloagele comune instituite prin Directivele 2002/53/CE și 2002/55/CE nu pot include soiuri de semințe selecționate sau examinate în Irlanda de Nord și notificate de Regatul Unit.

Site-ul web al Comisiei dedicat normelor UE referitoare la materialul de reproducere a plantelor (https://ec.europa.eu/food/plant/plant_propagation_material_en) oferă informații generale privind legislația Uniunii aplicabilă semințelor și altor tipuri de material săditor de reproducere a plantelor. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații, dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Sănătate și Siguranță Alimentară

¹⁶ În cazul în care sunt necesare schimburi de informații sau consultări reciproce, acestea vor avea loc în cadrul grupului de lucru consultativ mixt instituit prin articolul 15 din Protocolul I/IN.

¹⁷ Articolul 7 alineatul (3) al cincilea paragraf din Protocolul I/IN.

¹⁸ Articolul 13 alineatul (6) din Protocolul I/IN.

¹⁹ Articolul 7 alineatul (3) primul paragraf din Protocolul I/IN.

²⁰ Articolul 7 alineatul (3) al patrulea paragraf din Protocolul I/IN.

Anexă: Normele UE din domeniul materialului săditor de reproducere a plantelor

- Directiva 66/401/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajere²¹;
- Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale²²;
- Directiva 68/193/CEE a Consiliului din 9 aprilie 1968 privind comercializarea materialului pentru înmulțirea vegetativă a viței de vie²³;
- Directiva 98/56/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind comercializarea materialelor de înmulțire pentru plantele ornamentale²⁴;
- Directiva 1999/105/CE a Consiliului din 22 decembrie 1999 privind comercializarea materialului forestier de reproducere²⁵;
- Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole²⁶;
- Directiva 2002/54/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de sfeclă²⁷;
- Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume²⁸;
- Directiva 2002/56/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea cartofilor de sămânță²⁹;
- Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre³⁰;
- Directiva 2008/72/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind comercializarea răsadurilor de legume și a materialului săditor de legume, altul decât semințele³¹;

²¹ JO 125, 11.7.1966, p. 2298.

²² JO 125, 11.7.1966, p. 2309.

²³ JO L 93, 17.4.1968, p. 15.

²⁴ JO L 226, 13.8.1998, p. 16.

²⁵ JO L 11, 15.1.2000, p. 17.

²⁶ JO L 193, 20.7.2002, p. 1.

²⁷ JO L 193, 20.7.2002, p. 12.

²⁸ JO L 193, 20.7.2002, p. 33.

²⁹ JO L 193, 20.7.2002, p. 60.

³⁰ JO L 193, 20.7.2002, p. 74.

- Directiva 2008/90/CE a Consiliului din 29 septembrie 2008 privind comercializarea materialului de înmulțire și plantare fructifer destinat producției de fructe³².

³¹ JO L 205, 1.8.2008, p. 28.

³² JO L 267, 8.10.2008, p. 8.